

Οι απαντήσεις των Κομμάτων

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Προς τον Σύνδεσμο για τα Δικαιώματα της Γυναίκας

Αθήνα, 26 Φεβρουαρίου 2004

Κυρία Πρόεδρε,

Σε απάντηση της από 17/2/2004 επιστολής σας, σας στέλνουμε τις απαντήσεις στα ερωτήματα που μας θέσατε.

Με τιμή

Ιωάννης Αγγέλου

Δ/ντής Ιδιαιτέρου Γραφείου Προέδρου Ν.Δ.

1. Συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική

Η Νέα Δημοκρατία στηρίζει την Ελληνίδα. Την Ελληνίδα μητέρα, εργαζόμενη, αγρότισσα, οι οποίες βιώνουν καθημερινά την ακρίβεια, την ανεργία, την ανασφάλεια, την έλλειψη κοινωνικών υποδομών, την εκτεταμένη διαφθορά και την ηθική απαξίωση.

Στα προβλήματα αυτά η Νέα Δημοκρατία απαντάει με το κυβερνητικό της πρόγραμμα. Η Ελληνίδα με την ψήφο της στις εκλογές της 7^{ης} Μαρτίου αποφασίζει για ισότιμη εργασία, αμοιβή, συμμετοχή στα κοινά και την πολιτική.

Στόχος της πολιτικής μας είναι να εξασφαλίσουμε ίσες ευκαιρίες για συμμετοχή των γυναικών στην Πολιτική.

Οι Ελληνίδες μπορούν να πρωταγωνιστήσουν ξανά στην πολιτική. Στόχος μας είναι: Οι γυναίκες βουλευτές να ξεπεράσουν κατά πολύ το 10% του συνολικού αριθμού των μελών της Βουλής. Θεωρούμε φτωχό για την Ελλάδα, τη χώρα που γεννήθηκε η Δημοκρατία, οι γυναίκες βουλευτές σήμερα να αποτελούν μόνο το 8,7% της Βουλής.

Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, στους Δήμους και τις Νομαρχίες, στα Δημοτικά και Νομαρχιακά Συμβούλια πρέπει και μπορούμε τουλάχιστον να διπλασιάσουμε τον αριθμό των εκλεγμένων γυναικών.

Πώς μπορούμε να τα πετύχουμε αυτά;

- Αναδεικνύοντας το έργο και την προσφορά των γυναικών που έχουν κερδίσει την εμπιστοσύνη και την ψήφο των συμπολιτών μας.
- Παροτρύνοντας τις γυναίκες να συμμετέχουν ενεργά στα ζητήματα που τις αφορούν.
- Χρησιμοποιώντας περισσότερες γυναίκες σε θέσεις ευθύνης που σχετίζονται με το κράτος και τους φορείς του.
- Ισχυροποιώντας τη φωνή και την εκπροσώπησή τους μέσα στα κόμματα, όπως πρώτη η Νέα Δημοκρατία έκανε θεσμοθετώντας ελάχιστο ποσοστό συμμετοχής των γυναικών (30%), σε όλα τα αιρετά της όργανα.
- Με τη συμμετοχή γυναικών που διακρίνονται όχι στον «στενό» κομματικό χώρο, αλλά στον επιστημονικό, επαγγελματικό και κοινωνικό στίβο, μέσα από το ψηφοδέλτιο Επικρατείας του κόμματός μας.
- Με ανάλογο σκεπτικό θα στελεχωθεί με γυναίκες και το ψηφοδέλτιο των ευρωεκλογών του Ιουνίου.
- Όσον αφορά την θέσπιση ορίου, τουλάχιστον, 1/3 των υποψηφίων σε κάθε ψηφοδέλτιο να αποτελείται από γυναίκες, η Νέα Δημοκρατία είναι έτοιμη να συμμετάσχει σε έναν ουσιαστικό διάλογο με όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου αλλά και με τους κοινωνικούς φορείς, προκειμένου να υπάρξει μια ευρύτερη συμφωνία στο ζήτημα αυτό.

2. Γυναίκες και απασχόληση

Στόχος της κυβερνητικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας είναι να αντιμετωπίσει με ουσιαστικές παρεμβάσεις το ζήτημα της απασχόλησης των γυναικών. Τόσο όσον αφορά τον αριθμό των απασχολούμενων γυναικών, όσον και όσον αφορά τις αμοιβές και τα εργασιακά δικαιώματά τους. Το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, θέτει ως στόχο να πετύχουν οι Ελληνίδες να πρωταγωνιστούν στον τομέα της απασχόλησης. Στόχος μας είναι:

- Να ανεβάσουμε το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών στο 50%, από 42% που είναι σήμερα.
- Να δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας για να μην έχουμε το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό άνεργων γυναικών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
- Να κατοχυρώσουμε την ίση αμοιβή ανδρών και γυναικών για ίση εργασία.
- Να αυξήσουμε τουλάχιστον κατά 50% τον αριθμό των γυναικών επιχειρηματιών.
- Να διευκολύνουμε την πρόσβαση και την απόκτηση εμπειριών των εργαζόμενων γυναικών στους τομείς της έρευνας, των νέων τεχνολογιών.

Το στόχο αυτό μπορούμε να τον πετύχουμε:

- Θεσπίζοντας κίνητρα που θα ενθαρρύνουν την απασχόληση των νέων γυναικών και των άνεργων μητέρων.
- Με σύγχρονα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και απασχόλησης για τις άνεργες γυναίκες αλλά και για όσες εργάζονται και θέλουν να αποκτήσουν πρόσθετα επαγγελματικά εφόδια.
- Με αξιοποίηση των εθνικών και ευρωπαϊκών κονδυλίων για τη χρηματοδότηση παραγωγικών επιχειρηματικών μονάδων που θα δημιουργούνται ή θα στελεχώνονται από γυναίκες.
- Με τη θεσμοθέτηση Ανεξάρτητης Αρχής για την Εφαρμογή της Ισότητας των δύο φύλων.
- Αναπτύσσοντας ειδικά προγράμματα απασχόλησης για την Ελληνίδα της περιφέρειας, την Ελληνίδα αγρότισσα. Για να μείνει και να εργαστεί στον τόπο της.

Το κυβερνητικό μας πρόγραμμα προβλέπει, για όλες τις Ελληνίδες:

1. Ισότιμη χορήγηση ίδιων επιδομάτων και ίδιων παροχών και στα δύο φύλα, χωρίς διακρίσεις. Για να είναι οι γυναίκες ίσες και στην πράξη, όχι μόνο στα χαρτιά.
2. Ευκαιρίες εργασίας και επαγγελματική κατάρτιση, για όσες γυναίκες είναι άνεργες.
3. Το δικαίωμα, όπου κι αν είναι ασφαλισμένες, να μπορούν να επιλέξουν ελεύθερα και δωρεάν το γιατρό που εμπιστεύονται για τις ίδιες, για τα παιδιά τους, για τους γονείς τους.
4. Οικογενειακό γιατρό όποτε τον χρειαστούν και Αστικά Κέντρα Υγείας που λειτουργούν όλο το 24ωρο. Για να αισθάνονται σίγουρες για την υγεία τη δική τους και της οικογένειάς τους, ό,τι κι αν συμβεί.
5. Περισσότερους βρεφονηπιακούς σταθμούς, δωρεάν νηπιαγωγείο, περισσότερα και καλύτερα ολοήμερα δημοτικά σχολεία. Για να ξέρουν ότι όσο εργάζονται, τα παιδιά τους μορφώνονται και ψυχαγωγούνται με ασφάλεια. Και πιο συγκεκριμένα, διπλασιάζοντας τους παιδικούς σταθμούς και επεκτείνοντας τη λειτουργία τους και τις απογευματινές ώρες. Και επεκτείνοντας σε ακόμη περισσότερα σχολεία, σε κάθε Δήμο, σε κάθε συνοικία, το θεσμό του ολοήμερου σχολείου, που θα είναι σχολείο όλες τις ώρες λειτουργίας του αντίθετα από ό,τι συμβαίνει σήμερα.
6. Ειδικά προγράμματα απασχόλησης για την Ελληνίδα της περιφέρειας, την Ελληνίδα αγρότισσα. Για να μείνουν και να εργαστούν στον τόπο τους.
7. Οι οικογένειες με τρία παιδιά να χαρακτηρίζονται πολύτεκνες για να αντιμετωπιστεί το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας.
8. Αξιοπρεπή επιδόματα στις πολύτεκνες μητέρες. Γιατί η Ελλάδα πρέπει να αναγνωρίζει την προσφορά τους. Για να έχει τη δυνατότητα η πολύτεκνη μητέρα να μεγαλώνει με αξιοπρέπεια τα παιδιά της.
9. Πραγματική ενισχυτική διδασκαλία για όσους μαθητές έχουν μαθησιακές δυσκολίες. Για να μην αναγκάζονται τα νοικοκυριά να δαπανούν το μισό οικογενειακό προϋπολογισμό σε ιδιαίτερα μαθήματα.
10. Υποτροφίες και στήριξη με κάθε μέσο των οικονομικά αδύναμων φοιτητών. Για να μπορούν να σπουδάσουν και τα παιδιά των φτωχών οικογενειών.
11. Την επιδότηση του ύψους των εργοδοτικών εισφορών κατά 50%, για όσες επιχειρήσεις προσλαμβάνουν άνεργες μητέρες. Η επιδότηση θα διαρκεί για ένα έτος και για κάθε τέκνο.

Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε ένα πραγματικά σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος πρόνοιας. Για να μπορούν οι Ελληνίδες να πραγματοποιήσουν τις φιλοδοξίες τους. Για να μπορεί η εργαζόμενη μητέρα, η εργαζόμενη γυναίκα, στο δίλημμα «οικογένεια ή καριέρα» να απαντά: «μπορώ και τα δύο». Με χορήγηση ίδιων επιδομάτων και για τα δύο φύλα, με βελτίωση των κοινωνικών υποδομών και με ουσιαστική κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζόμενων γυναικών.

3. Βία κατά των γυναικών

Σε μια εποχή άγωνα από ανθρωπιά και αλληλεγγύη, οι ενεργοί και ευαίσθητοι πολίτες οφείλουμε να σταθούμε εμπόδιο σε κάθε μορφή βίας ή κακοποίησης, ιδιαίτερα όταν αυτά τα θλιβερά φαινόμενα αφορούν τα παιδιά και τις γυναίκες.

Πολιτικοί και κοινωνικοί φορείς, οφείλουμε να δείξουμε με πράξεις την ευαισθησία μας απέναντι σε εκείνες τις γυναίκες που έπεσαν θύματα απάνθρωπης συμπεριφοράς. Οφείλουμε να αντισταθούμε σε κάθε φαινόμενο που ενσαρκώνει την όποια μορφή βίας.

Οφείλουμε να θωρακίσουμε την Πολιτεία με ένα τέτοιο θεσμικό πλαίσιο πρόληψης αλλά και τιμωρίας των θυτών, ώστε το φαινόμενο της κακοποίησης των γυναικών όχι απλά να περιοριστεί στο ελάχιστον δυνατόν, αλλά αν είναι δυνατόν να εξαλειφθεί. Η Νέα Δημοκρατία παίρνει ουσιαστική θέση στο ζήτημα της βίας κατά των γυναικών. Για να προστατεύει την Ελληνίδα από τη βία και την κακοποίηση, εντός αλλά και εκτός οικογένειας.

- Προωθώντας την ψήφιση της «**Χάρτας της Οικογένειας**», που θα κωδικοποιεί και θα συμπληρώνει το νομικό και οικονομικό πλαίσιο στήριξης της Ελληνικής οικογένειας.
- Δημιουργώντας ένα νομικό πλαίσιο που θα τιμωρεί παραδειγματικά όσους ασκούν κάθε μορφής βία σε βάρος των γυναικών.

Ειδικότερα, για την αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας θα πρέπει να γίνουν ορισμένες κρίσιμες παρεμβάσεις στην αστυνομική, ιατρική και δικαστηριακή φάση της εξέλιξης των υποθέσεων σεξουαλικής βίας.

Αναφορικά με την αστυνομική φάση της ποινικής εξέλιξης των υποθέσεων βιασμού, προτείνουμε τις παρακάτω αλλαγές:

1. Η εξέταση-ανάκριση του θύματος να γίνεται από έναν και μόνο αξιωματικό και να τερματίζεται μόνο στις απαραίτητες – για την περαιτέρω έρευνα- πληροφορίες.
2. Κατά τη διάρκεια της εξέτασης να παρέχεται το δικαίωμα να παρίσταται κάποιος φίλος ή συγγενής του θύματος, αν και εφόσον το θύμα το επιθυμεί.
3. Να επιτρέπεται η παρουσία δικηγόρου και αν το θύμα δε διαθέτει τα απαραίτητα οικονομικά μέσα, να του προσφέρεται από την αστυνομία.
4. Να καταβληθεί προσπάθεια, έτσι ώστε, οι υποθέσεις βιασμού να αναλαμβάνονται από γυναίκες αξιωματικούς.
5. Οι αστυνομικοί που ασχολούνται μ' αυτές τις υποθέσεις, να λαμβάνουν ειδικά μαθήματα μετεκπαίδευσης πάνω στις συναισθηματικές ανάγκες και τις αντιδράσεις των θυμάτων, καθώς και πάνω στον τρόπο έρευνας.

6. Όλα τα θύματα να ενημερώνονται αναλυτικά (και με ενημερωτικό υλικό αν χρειαστεί) για τις αστυνομικές, όσο και τις υπόλοιπες ποινικές διαδικασίες που θα επακολουθήσουν.
7. Το θύμα δε θα πρέπει να αποθαρρύνεται, αλλά μάλλον να ενθαρρύνεται να προωθήσει ποινικά την υπόθεσή του, δε θα πρέπει, όμως, σε καμία περίπτωση να εξαναγκάζεται να το κάνει.

Κατά το στάδιο των ιατρικών εξετάσεων των θυμάτων βιασμού προτείνουμε τα παρακάτω:

1. Το θύμα βιασμού θα πρέπει να μεταφέρεται όσο το δυνατό γρηγορότερα στο νοσοκομείο για τις απαραίτητες ιατρικές εξετάσεις και ιατροδικαστικές πραγματογνωμοσύνες.
2. Η Αστυνομία θα πρέπει να διαθέτει ειδικά εκπαιδευμένους γυναικολόγους του Ε.Σ.Υ.
3. Να χρησιμοποιούνται πρόσθετες διαδικασίες σύλληψης αποδεικτικών στοιχείων και να δημιουργηθεί επιστημονικό εργαστήριο ειδικά για την ανάλυση και την αξιολόγηση των στοιχείων αυτού του τύπου.
4. Να πληροφορείται το θύμα, τόσο γραπτά όσο και προφορικά, για τα αφροδίσια νοσήματα που ενδεχομένως του μεταδόθηκαν με το βιασμό και να του δίδονται όλες οι απαραίτητες πληροφορίες για την αντιμετώπισή τους.
5. Να ενημερώνεται το θύμα για θέματα εγκυμοσύνης, αλλά και άμβλωσης.
6. Να δίδεται στο θύμα η δυνατότητα να μπορεί να δει έναν ειδικά εκπαιδευμένο ψυχολόγο ή ψυχίατρο, λόγω του αποδεδειγμένου κόστους του συγκεκριμένου εγκλήματος στον ψυχισμό των θυμάτων.
7. Να παρέχονται συμβουλές στις οικογένειες των θυμάτων σχετικές με τον τρόπο που θα πρέπει να αντιμετωπιστεί η κατάσταση.
8. Να απαγορευθεί η οικονομική επιβάρυνση του θύματος για τη διεξαγωγή ιατρικών εξετάσεων, οι οποίες έχουν ως σκοπό τους τη συλλογή των απαραίτητων αποδεικτικών στοιχείων.

Οι κυριότερες αλλαγές που πρέπει να γίνουν στο δικαστηριακό στάδιο της ποινικής εξέλιξης των υποθέσεων βιασμού είναι οι εξής:

1. Ειδική μετεκπαίδευση των δικαστών, που ασχολούνται με τέτοιου είδους υποθέσεις πάνω στις ιδιαιτερότητες του εγκλήματος του βιασμού.
2. Άμεση εκδίκαση των υποθέσεων, με στόχο να μην παρατείνεται η ταλαιπωρία των θυμάτων.
3. Παρέκκλιση από την αρχή της δημοσιότητας στις δίκες βιασμού.
4. Απαγόρευση των αναφορών και των υπαινιγμών για την προσωπική ζωή των θυμάτων και για άλλα άσχετα με την υπόθεση γεγονότα.
5. Να δοθεί το δικαίωμα στις γυναικείες οργανώσεις να παρίστανται ως πολιτική αγωγή στις υποθέσεις βιασμού, όταν το θύμα δεν έχει αντίρρηση.
6. Να αναλαμβάνονται οι υποθέσεις βιασμού από γυναίκες εισαγγελεύς.
7. Να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στη σύνθεση των δικαστηρίων, έτσι ώστε να αποτελείται από δικαστές και των δύο φύλων.
8. Να διώκονται αυστηρά οι αθέμιτες οικονομικές συναλλαγές ανάμεσα στο δρόστη και το θύμα.

Το ζήτημα της αντιμετώπισης της σεξουαλικής εκμετάλλευσης είναι παραγνωρισμένο στην Ελλάδα και ταυτόχρονα αποτελεί ένα από τα πλέον σύγχρονα και επίκαιρα ζητήματα της διεθνούς οργανωμένης εγκληματικότητας. Για την αντιμετώπισή του προτείνουμε τα ακόλουθα:

1. Έναρξη διαλόγου με τις γυναικείες οργανώσεις και τα γυναικεία τμήματα των κομμάτων προκειμένου να κατατεθεί προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο που αφορά κατά κύριο λόγο τις γυναίκες και την προστασία των θεμελιωδών ατομικών τους δικαιωμάτων.
2. Να δοθεί έμφαση στον τομέα της προστασίας των θυμάτων σεξουαλικής εκμετάλλευσης (εκδιδόμενων με αμοιβή ατόμων) και τιμωρίας των εκμεταλλευτών τους (μαστροπών και σωματεμπόρων).
3. Ενεργοποίηση δικτύου πληροφόρησης του κοινού για την κατάσταση του φαινομένου της πορνείας, τις διαστάσεις του και την κοινωνική παθογένεια που προκαλεί.
4. Θεσμοθέτηση ειδικών ρυθμίσεων για τα ανήλικα εκδιδόμενα άτομα και πρόβλεψη ιδιαίτερα αυξημένων ποινών (στέρησης της ελευθερίας και χρηματικών) γι' αυτούς που τα εκμεταλλεύονται.
5. Πρόβλεψη ειδικών διατάξεων για την πορνογραφία. Ενσωμάτωση στο παρόν νομοσχέδιο των διατάξεων του ειδικού ποινικού νόμου «περί ασέμων» (Ν. 5060/1931), με τις απαραίτητες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις.
6. Το νομοσχέδιο θα πρέπει να στοχεύει στην εξάλειψη της πορνείας και όχι στη νομιμοποίηση του επαγγέλματος των εκδιδομένων με αμοιβή ατόμων.
7. Πρόβλεψη μέτρων για την ομαλή επανένταξη των εκδιδομένων ατόμων στην κοινωνία και απεξάρτηση από το χώρο της πορνείας.
8. Δημιουργία νομαρχιακών κέντρων υποδοχής θυμάτων σωματεμπορίας και σεξουαλικής εκμετάλλευσης, με σκοπό την παροχή των απαραίτητων υγειονομικών υπηρεσιών, ψυχολογικής υποστήριξης και πληροφόρησης των εκδιδομένων με αμοιβή ατόμων.
9. Δημιουργία τηλεφωνικών γραμμών SOS για καταγγελίες και παροχή της απαραίτητης πληροφόρησης στα θύματα.
10. Εκπαίδευση των λειτουργών της ποινικής δικαιοσύνης (αστυνομικών, εισαγγελέων και δικαστών) σε θέματα που αφορούν στο φαινόμενο της πορνείας και τα εκδιδόμενα άτομα, με σκοπό να αυξηθεί ο βαθμός ευαισθητοποίησης του συστήματος απονομής της ποινικής δικαιοσύνης στο συγκεκριμένο ζήτημα.

Αγαπητές κυρίες Πετρινιώτη και Λαμπρινοπούλου,

Θα ήθελα αρχικά να σας ευχαριστήσω για την επιστολή σας και τη δυνατότητα που μου δίνετε να αναφερθώ στις συγκεκριμένες δεσμεύσεις μου στα πολύ σημαντικά ερωτήματα που διατυπώνετε και τα οποία, πράγματι, έχουν μεγάλη σημασία για τις Ελληνίδες.

Θέλω επίσης με την ευκαιρία αυτή να σας συγχαρώ γι' αυτή σας τη πρωτοβουλία, η οποία έρχεται να προστεθεί στο τόσο αξιόλογο έργο και στις δραστηριότητές σας.

Σχετικά με τις απαντήσεις στα 3 ερωτήματα που βάζετε, θα ήθελα εδώ να επαναλάβω αυτά για τα οποία ήδη έχω δεσμευτεί στο παρελθόν και έχω στην πράξη αποδείξει ότι πιστεύω.

1. Συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική

Η ισόρροπη συμμετοχή ανδρών – γυναικών στην πολιτική και τα Κέντρα Λήψης Αποφάσεων αποτελεί βασική μας προτεραιότητα.

Ως Υπουργός Εξωτερικών και κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Προεδρίας, ανέλαβα πρωτοβουλίες που αναδεικνύουν τη σπουδαιότητα, την αναγκαιότητα της συμμετοχής των γυναικών στη διαμόρφωση των εσωτερικών σχέσεων και μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής στην Ε.Ε., με έμφαση στο ρόλο των γυναικών σε θέματα ειρήνης και επίλυσης διαφορών.

Το γεγονός επίσης ότι στο Ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ οι 2 πρώτες θέσεις δόθηκαν σε γυναίκες και η συμμετοχή των γυναικών ανέρχεται σε περίπου 42% στο σύνολό του, αποτελεί έμπρακτα δείγμα της ήδη διακηρυγμένης θέσης μας για τη συμμετοχή της γυναίκας στην πολιτική.

Στην επόμενη κυβέρνηση, η συμμετοχή των γυναικών δεσμεύομαι να ανταποκρίνεται στην αναγκαιότητα της επίλυσης των πολλαπλών και σημαντικών προβλημάτων που απασχολούν την ελληνική κοινωνία, θέματα που μόνο με την ενεργή παρουσία των γυναικών μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Σχετικά με τη δυνατότητα νομοθετικής ρύθμισης ανάλογης με αυτή που ισχύει για τις Νομαρχιακές και Δημοτικές Εκλογές (κανένα φύλο να μην αντιπροσωπεύεται με λιγότερο από το 1/3 στα ψηφοδέλτια), προτείνω να αποτελέσει θέμα συζήτησης για συμφωνία με όλα τα κόμματα της Βουλής, όπου όλοι υπεύθυνα πρέπει να αποδείξουμε και σε επίπεδο εσωτερικών διεργασιών στα κόμματα, πόσο πράγματι συμβαδίζουν τα λόγια με τις πράξεις.

2. Απασχόληση των γυναικών

Όπως γνωρίζετε, μια σειρά από εφαρμοσμένες πολιτικές (1999 – 2003) στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση και με αξιοποίηση Κοινοτικών και Εθνικών πόρων για την αντιμετώπιση της αυξημένης ανεργίας των γυναικών, είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση αυτής της ανεργίας κατά 4,3%. Επίσης, το διάστημα 1999- 2003 το ποσοστό απασχόλησης των γυναικών αυξήθηκε κατά 3,3% και οι γυναίκες αποτελούν το 44% του εργατικού δυναμικού της χώρας μας.

Όπως δεσμευόμαστε στο Κυβερνητικό μας Πρόγραμμα 2004-2008, στοχεύουμε στην κατά 2% αύξηση της γυναικείας απασχόλησης κάθε χρόνο και μείωση της γυναικείας ανεργίας στο 8% μέχρι το 2008. Ο συνδυασμός πολιτικών, με μέτρα και κίνητρα για επαγγελματικό προσανατολισμό των κοριτσιών στις νέες τεχνολογίες, την επαγγελματική κατάρτιση και την δια βίου μάθηση, προγράμματα Γυναικείας Επιχειρηματικότητας, την ατομική συμβουλευτική και στήριξη, τη διεύρυνση των κοινωνικών υποδομών, είναι οι βασικές μας προτεραιότητες στη νέα 4ετία. Ήδη εξαγγείλαμε σειρά μέτρων και κινήτρων προς τις Επιχειρήσεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα για πρόσληψη γυναικών, για στήριξη εργαζομένων γονέων, για διεύρυνση του συστήματος των παιδικών σταθμών σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και συνεταιριστικές τοπικές πρωτοβουλίες, για την κάλυψη των εξόδων φύλαξης παιδιών, για διεύρυνση λειτουργίας των ωραρίων τους. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στη διευκόλυνση να συνδυάζονται οικογενειακές και επαγγελματικές υποχρεώσεις των γυναικών που ωφελούν την ελληνική οικογένεια και, κατ' επέκταση, την ελληνική κοινωνία στο σύνολό της.

3. Βία κατά των γυναικών

Έχω πολλές φορές εκφράσει την αντίθεσή μου ενάντια στη βία, και ιδιαίτερα στην άσκηση οποιασδήποτε μορφής βίας σε βάρος των γυναικών. Ένα τέτοιο φαινόμενο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να είναι αποδεκτό στη σύγχρονη κοινωνία μας.

Στο πλαίσιο του Εθνικού Προγράμματος Δράσης για την Ισότητα 2001 – 2006, έχουν γίνει σημαντικά βήματα στη κατεύθυνση της ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, της πληροφόρησης, της κατάρτισης και επιμόρφωσης των δημοσίων λειτουργών που ασχολούνται με το πρόβλημα (π.χ. αστυνομικοί, δικαστικοί), καθώς και τη στήριξη των κακοποιημένων γυναικών, θυμάτων βίας. Δεσμευτήκαμε ήδη με τις εξαγγελίες μας για τη σχετική Νομοθετική Ρύθμιση καθώς και την ένταξη στο Κοινωνικό Δίκτυο Υπηρεσιών σε όλη τη χώρα, καταφυγίων για κακοποιημένες γυναίκες, σε συνεργασία με τη Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ψηφίσαμε ήδη Νόμο για το Trafficking και, όπως γνωρίζετε, ξεκίνησε τη λειτουργία της η αρμόδια Ομάδα Διοίκησης Έργου στο πλαίσιο του σχετικού Προεδρικού Διατάγματος, με τη συμμετοχή των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων. Παράλληλα, για δράσεις και προγράμματα καταπολέμησης της παράνομης διακίνησης, για δημιουργία ξενώνων για τη φιλοξενία και προστασία των θυμάτων, για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, για συνεργασία με τις χώρες προέλευσης έχει διατεθεί ποσό 1 εκ. Ευρώ με προοπτική διπλασιασμού το 2004. Βέβαια είναι πολλά αυτά που πρέπει να γίνουν και η δική σας συμβολή και συνεργασία καθώς και όλων των γυναικείων οργανώσεων και κοινωνικών φορέων είναι πολύ σημαντική.

Θα ήθελα, για άλλη μια φορά, να σας διαβεβαιώσω για την αμέριστη συμπαράστασή μου στα θέματα για τα Δικαιώματα των Γυναικών και ευελπιστώ στη συνέχιση της συνεργασίας μας.

Με εκτίμηση,
Γιώργος Α. Παπανδρέου

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Προς το ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ
ΙΣΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ-ΙΣΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Αθήνα, 23.3.2004

Απάντηση στην 1^η Ερώτηση

Συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική

Κατ' αρχάς ισότητα των δύο φύλων σ' ένα ανισότιμο κοινωνικό σύστημα, όπως είναι το καπιταλιστικό, δεν μπορεί να υπάρξει.

Η κατάργηση της ανισοτιμίας της γυναίκας θα έρθει με κατάργηση της ταξικής εκμετάλλευσης. Βέβαια, όσο αναπτύσσεται ο καπιταλισμός γίνεται όλο και πιο επιθετικός απέναντι στα δικαιώματα και τις κατακτήσεις των εργαζόμενων και των ανθρώπων του μόχθου, και συνεπώς η έννοια της ανανέωσης της πολιτικής ζωής δεν μπορεί να έχει πραγματικό αντίκρουσμα σήμερα.

Αντίθετα, μπορεί να κρύβει τις αιτίες που κάνουν τη ζωή μας να επιδεινώνεται συνεχώς και να συσκοτίζει τη διεξοδο.

Η επιχειρηματολογία της ισόρροπης εκπροσώπησης των δύο φύλων στα λεγόμενα κέντρα των αποφάσεων αναπτύχθηκε παράλληλα με την επιχειρηματολογία της Ε.Ε., των ίσων ευκαιριών και ίσων δικαιωμάτων.

Το ερώτημα όμως είναι: Ποια πολιτική εξυπηρετεί αυτή η τακτική; Υπερασπίζεται τα δικαιώματα – κατακτήσεις και των δύο φύλων ή βοηθά την κυρίαρχη πολιτική για να υλοποιηθούν οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι αλλαγές δηλ. που ωφελούν το κεφάλαιο;

Για μας το ζητούμενο είναι να μπορεί η γυναίκα να συμμετέχει ισότιμα με τον άντρα στην κοινωνική και πολιτική ζωή.

Αυτό, ούτε με νόμους, ούτε με ευχές, ούτε με ποσοτώσεις επιτυγχάνεται. Η σχετική νομοθετική ρύθμιση μπορεί σ' ένα βαθμό να ενθαρρύνει τη συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή.

Όμως απαιτούνται άλλα δεδομένα για να πιάσει τόπο το μέτρο αυτό. Είναι οι προϋποθέσεις για να αποφασίσει η γυναίκα να μπει και να δράσει στο λαϊκό κίνημα.

Είναι η μόνιμη και σταθερή δουλειά που πρέπει να έχει η μείωση των ωρών εργασίας, το 35ωρο με 5νθήμερο και 7ωρο, με πλήρη δικαιώματα και μισθούς ικανούς να καλύψουν τις σύγχρονες ανάγκες της. Οι δημόσιες δωρεάν υπηρεσίες υγείας-πρόνοιας, παιδείας και η κατάργηση κάθε ιδιωτικής πρωτοβουλίας σε όλους αυτούς τους τομείς.

Διαφορετικά το μέτρο της ποσότωσης θα αξιοποιηθεί σε μεγάλο βαθμό από γυναίκες που έχουν λυμένα οικονομικά και άλλα προβλήματα και για τις υπόλοιπες, για τη μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών θα είναι χωρίς καμιά αξία.

Εμείς θέλουμε ν' αυξηθεί η συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική δράση. Πιστεύουμε ότι η συνειδητοποίησή τους ξεκινά πρώτα-πρώτα στα εργατικά σωματεία, στους γυναικείους συλλόγους, στους μαζικούς φορείς, εκεί που διεξάγεται η ταξική πάλη. Αυτός ο δρόμος θα βοηθήσει γυναίκες αγωνίστριες να τολμήσουν και στα παραπάνω όργανα και αξιώματα, όχι για να διακοσμήσουν και να προωθήσουν την κυρίαρχη πολιτική, αλλά για να αυξήσουν τη μαζικότητα και την αποτελεσματικότητα των αγώνων, την αποτελεσματικότητα της πολιτικής αντίστασης.

Μ' αυτή τη λογική, το ΚΚΕ προτρέπει τις γυναίκες να μπουν στους αγώνες, να συμμετέχουν στη μαζική δράση, να συμμετέχουν στις εκλογικές διαδικασίες, και ως υποψήφιες και ως συνειδητοί ψηφοφόροι.

Η γυναίκα που συνειδητοποιεί την ανάγκη του οργανωμένου αγώνα, έχει να παίξει μεγάλο και σημαντικό ρόλο.

Δεν θα είμαστε αντίθετοι σε ανάλογη ρύθμιση νόμου για τα ψηφοδέλτια των βουλευτικών εκλογών. Σημειώνουμε ξανά όμως, ότι δεν πρόκειται να ρυθμιστεί το πρόβλημα της ελλειπούς συμμετοχής των γυναικών στις εκλογές με τέτοιες λύσεις.

Και στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΚΚΕ στις βουλευτικές εκλογές, υπήρχαν γυναίκες υποψήφιες και στη λίστα των Ευρωεκλογών τον Ιούνιο θα υπάρχουν επίσης γυναίκες που έχουν διακριθεί στους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες στη χώρα μας. Τρεις γυναίκες στους 12 βουλευτές έχουμε τώρα στην Κοινοβουλευτική μας Ομάδα.

Απάντηση στη 2^η Ερώτηση

Απασχόληση των γυναικών

Το 2000 στο Συμβούλιο της Λισαβώνας, οι άνεργοι στην ΕΕ ήταν πάνω από 15 εκατ. (οι γυναίκες κατέχουν την πρώτη θέση μεταξύ των ανέργων).

Με βασικό κριτήριο τις ανάγκες του κεφαλαίου, αλλά και τον έλεγχο της ανεργίας, ώστε να μειώνεται ο κίνδυνος κοινωνικών εντάσεων και εκρήξεων, ο στόχος για αύξηση του ποσοστού απασχόλησης των γυναικών στο 60% το 2010 δεν μπορεί παρά να στοχεύει στην επέκταση της απασχολησιμότητας. Με άλλα λόγια, αυτό που θέλουν στην ΕΕ και αποδέχονται και τα κόμματα που στηρίζουν την κυρίαρχη πολιτική, είναι να αξιοποιήσουν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους ανέργους για να πιέσουν προς τα κάτω την τιμή πώλησης της Εργατικής δύναμης. Γι' αυτό θέλουν μια αγορά εργασίας με όσο το δυνατόν περισσότερους προσφερόμενους, όχι για θέσεις πλήρους και σταθερής εργασίας, αλλά ως απασχολήσιμους. Αυτό θα αποτυπωθεί και στην εαρινή Σύνοδο κορυφής στις Βρυξέλλες στις 25 και 26 /3/2004 που θα εξεταστεί η πορεία της οικονομίας των κρατών μελών της ΕΕ υπό το πρίσμα των Αποφάσεων της Λισαβώνας.

Από τις Εκθέσεις που έρχονται στη δημοσιότητα όσον αφορά την απασχόληση των γυναικών, δίνεται κατεύθυνση να αυξηθούν «οι εγκαταστάσεις φροντίδας των παιδιών», όχι οι κρατικοί βρεφονηπιακοί σταθμοί, μαζί με την «αφαίρεση των εμποδίων στη μερική απασχόληση», δηλ. ζητούν «πάρκιγκ παιδιών», για το δίκωρο ή τετράκωρο που η μάνα τους θα δουλεύει.

Το ΚΚΕ πιστεύει ότι είναι δικαίωμα και απαίτηση κάθε εργαζόμενης γυναίκας το πλήρες και σταθερό ωράριο με πλήρη δικαιώματα. Κάθε υποχώρηση δυναμώνει την καταπίεση και εκμετάλλευση του εργαζόμενου. Κάθε συμβιβασμός διατηρεί και οξύνει τα προβλήματα. Το κεφάλαιο γίνεται ασύδωτο.

Το ταξικό σ.κ., το ριζοσπαστικό γυναικείο κίνημα έχουν υποχρέωση να οργανώσουν τον αγώνα των εργαζομένων γυναικών και αντρών για να απαιτήσουν όσα δικαιούνται.

Όχι τα ψίχουλα που πιθανόν να τους πετάξουν, αλλά σύμφωνα με όσα παράγουν.

Η Ελλάδα έχει συγκεντρωμένο πλούτο από τη δουλειά του εργαζόμενου λαού, έχει αναπτυξιακές ικανότητες και φυσικές πλουτοπαραγωγικές πηγές, έχει έμπειρη εργατική τάξη, πολυάριθμο και αξιόλογο επιστημονικό δυναμικό.

Το ζητούμενο είναι ο σχεδιασμός και η προγραμματισμένη ανάπτυξη για το λαό με τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής να είναι ιδιοκτησία της κοινωνίας.

Έτσι μπορεί να γίνεται πραγματικότητα η πλήρης απασχόληση, η βελτίωση της ζωής του λαού, οι καλύτερες παροχές ανάλογα με τις ανάγκες και τα δικαιώματα στην υγεία και στη μόρφωση.

Όσο για το θεσμό της γονικής άδειας, εμείς λέμε ότι είναι σωστό να ισχύει και για τους δύο γονείς και να καλύπτεται πλήρως οικονομικά και ασφαλιστικά.

Απάντηση στην 3^η Ερώτηση

Βία κατά των γυναικών

Η βία – καταπίεση κατά των γυναικών δεν είναι καινούργιο φαινόμενο. Είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα που είναι σύμφυτο με την ίδια την εκμεταλλευτική κοινωνία, όπου μια μειοψηφία, η κυρίαρχη τάξη, ασκεί τη βία της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης στην πλειοψηφία του λαού.

Όταν λοιπόν μια κοινωνία στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, αυτά τα πρότυπα και αξίες θα αναπαράγει στις κοινωνικές – διαπροσωπικές σχέσεις και ιδιαίτερα στις γυναίκες που στην εκμεταλλευτική κοινωνία βιώνουν διπλή καταπίεση.

Η ένταση της βίας στις μέρες μας απέναντι στις γυναίκες δεν μας εκπλήσσει, γιατί είναι αποτέλεσμα της έξαρσης της κοινωνικής εκμετάλλευσης, βίας και καταστολής.

- Όταν οι γυναίκες καλούνται να «συγκεράσουν» την οικογένεια και τη δουλειά, να «σηκώσουν» στην πλάτη τους τον κύριο όγκο της μερικής απασχόλησης, της ιδιωτικοποίησης της υγείας, της πρόνοιας.
- Όταν οι γυναίκες βρίσκονται καθημερινά αντιμέτωπες με την εργοδοτική τρομοκρατία.
- Όταν η ανεργία, η φτώχεια, τα αδιέξοδα αυξάνονται στη λαϊκή οικογένεια.
- Όταν η αντιλαϊκή πολιτική θωρακίζεται με ενίσχυση των κατασταλακτικών μηχανισμών και οι τρομοκράτες των λαών ΗΠΑ, Ε.Ε., ΝΑΤΟ βάζουν το πιστόλι στον κρόταφο των λαών.

Τότε το κοινωνικό φαινόμενο της εργοδοτικής και κρατικής βίας κατά του λαού θα αγγίζει πιο πολύ τις γυναίκες, θα περνά και το κατώφλι του σπιτιού που η οικογένεια είναι το κύτταρο της κοινωνίας.

Οι προτάσεις μας κατ' αρχήν εστιάζονται στην αντιμετώπιση των άμεσων κοινωνικών προβλημάτων, όπως το δικαίωμα της πλήρους και σταθερής δουλειάς ενάντια στη μερική απασχόληση, της δημόσιας και δωρεάν υγείας, πρόνοιας, παιδείας για όλους και όλες, χωρίς διακρίσεις, ώστε να μπορεί η οικογένεια και ιδιαίτερα η μονογονεϊκή ν' αντιμετωπίζει στοιχειωδώς τις ανάγκες της.

Παράλληλα προτείνουμε, την ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου με μέτρα προστασίας των δικαιωμάτων των γυναικών στην εργασία, την κοινωνία, την οικογένεια.

Τη δημιουργία υποδομών φροντίδας των κακοποιημένων γυναικών και προστασίας τους από την πολιτεία.

Κατάργηση του νόμου που κατοχυρώνει την πορνεία ως επάγγελμα. Κέντρα φροντίδας – προστασίας των γυναικών που έχουν εμπλακεί στην πορνεία και θέλουν να ξεφύγουν από αυτά τα κυκλώματα.

Πιστεύουμε όμως ότι αν δεν ξεριζωθούν οι κοινωνικές αιτίες που γεννούν και αναπαράγουν το πρόβλημα της βίας, τα όποια θετικά νομοθετικά μέτρα που μπορούν να αποσπάσουν οι εργαζόμενοι κάτω από την πίεση της λαϊκής πάλης, θα κινούνται στη λογική της διαχείρισης κάποιων επιπτώσεων και ανίκανα να αντιμετωπίσουν επί της ουσίας το πρόβλημα.

Π.χ. είναι γνωστό ότι αν και υπάρχει νομοθεσία προστασίας της μητρότητας, οι εργοδότες αναγκάζουν νέες γυναίκες να υπογράψουν συμβάσεις ότι δεν θα μείνουν έγκυες – τυπικά είναι νόμιμο!

Ή είναι εξίσου γνωστό, ότι αρκετές γυναίκες αναγκάζονται να επιλέγουν τη σκληρότητα της οικογενειακής βίας από την κοινωνική, αφού ξέρουν ότι η ανεργία, η φτώχεια, η ανασφάλεια θα είναι γι' αυτές πιο σκληρή αν επιλέξουν να χωρίσουν.

Γι' αυτό συνδέουμε την πάλη για τα λαϊκά δικαιώματα με την ανάγκη ο ίδιος ο λαός να πάρει στα χέρια του την εξουσία, τα μέσα παραγωγής, για να ικανοποιήσει όλες τις σύγχρονες ανάγκες του και να επιβάλλει το δικό του δίκαιο και ηθική.

Αλέκα Παπαρήγα
Γ.Γ. της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε.

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Προς την κ. Ξανθή Πετρινωτή
Πρόεδρο του Συνδέσμου
για τα Δικαιώματα της Γυναίκας

Κυρία Πρόεδρε,

Σε απάντηση της επιστολής σας σχετικά με τα ερωτήματα που θέσατε στον ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ της ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, η απάντηση του Επικεφαλής του Συνδυασμού Νίκου Α. Κωνσταντόπουλου είναι η εξής:

1. Συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική

Η διεύρυνση της κοινωνικής αντιπροσώπευσης του πολιτικού συστήματος είναι το ζητούμενο. Γι αυτό ο «Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς – Ενωτικό Ψηφοδέλτιο» υποστηρίζει από θέσεις αρχής την απλή αναλογική, ως πάγιο εκλογικό σύστημα. Η απλή αναλογική είναι το μόνο εκλογικό σύστημα που διευκολύνει την πολιτική – κοινοβουλευτική αποτύπωση όλων των κοινωνικών εκφράσεων. Οχι μόνο διασφαλίζει τον πολιτικό πλουραλισμό, αλλά ωθεί στην διαρκή ανανέωσή του.

Η διεύρυνση των κοινωνικών ερεισμάτων της πολιτικής ζωής δεν μπορεί, ασφαλώς, να εννοηθεί χωρίς τη συμμετοχή των γυναικών, ως κοινωνικού φύλου, πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν δεν πρόκειται απλά για κοινωνική ομάδα ή κατηγορία, αλλά για το άλλο φύλο. Με άλλα λόγια, η ανανέωση της πολιτικής ζωής περνάει μέσα από την ισόρροπη συμμετοχή των γυναικών σε όλες τις διαδικασίες. Το ζήτημα δεν είναι απλά αριθμητικό. Έχει να κάνει με τον εμπλουτισμό της πολιτικής με αξίες και προτεραιότητες του γυναικείου κοινωνικού φύλου, που κατά κανόνα παραλείπονται, αγνοούνται ή παραμερίζονται. Λέμε, συνεπώς, ναι σε εκείνη την πολιτική, που θεσμικά και λειτουργικά, αποτελεί σύνθεση αξιών, ιεραρχήσεων και προταγμάτων και των δύο φύλων, στην πράξη αλλά και στην κοινή συνείδηση.

Μιλούμε, ασφαλώς, για ίση συμμετοχή των φύλων στα κέντρα των πολιτικών αποφάσεων, όπου ακόμη κυριαρχεί το ανδρικό φύλο, παρά τα όποια βήματα.

Εδώ σημειώνεται και το μεγαλύτερο έλλειμμα φύλου.

Έχει αποδειχθεί, ότι χωρίς την υιοθέτηση των λεγόμενων «θετικών μέτρων» δεν υπάρχει τρόπος αυτή η ανισορροπία να αντιμετωπισθεί σχετικά γρήγορα και πάλι χωρίς να θεραπεύεται οριστικά.

Λέμε ναι στα θετικά μέτρα, όπως οι ποσοτώσεις. Ο Συνασπισμός της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας, μάλιστα, έχει συμπεριλάβει στις καταστατικές ρυθμίσεις την αναλογική ποσόστωση. Δυνάμει αυτής της πρόβλεψης έχουμε 33% ποσοστό γυναικών στην κεντρική πολιτική επιτροπή, όσο δηλ. είναι και το μερίδιο των γυναικών στο κόμμα. Όσον αφορά στο εθνικό κοινοβούλιο, φαίνεται, ότι ένας νόμος παρόμοιος με αυτόν της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κανένα, δηλαδή, από τα δύο φύλα να μην αντιπροσωπεύεται με λιγότερο από το 1/3 στα ψηφοδέλτια, είναι αναγκαίος. Αλλιώς, θα διακινδυνεύεται η σημερινή κατάσταση, όπου οι γυναίκες βουλευτές είναι περίπου το 9% του συνόλου των βουλευτών.

Σχετικά με τις ευρωεκλογές:

Ο «Συνασπισμός της Αριστεράς των Κινημάτων και της Οικολογίας» διεξάγει κάθε φορά εσωτερικό δημοψήφισμα για την κατάρτιση των επτά πρώτων υποψηφίων της ευρωλίστας. Τα αποτελέσματα του εσωκομματικού δημοψηφίσματος είναι υποχρεωτικά για όλους-ες μας.

2. Η απασχόληση των γυναικών

Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι το θέμα της απασχόλησης είναι από τα κορυφαία κοινωνικά ζητήματα, το δε δικαίωμα στην εργασία είναι θεμελιώδες κοινωνικό αγαθό και πολιτικό δικαίωμα, που πρέπει να προστατεύεται και να διεκδικείται.

Ξεκινούμε, λοιπόν, από αυτήν την αφετηρία και θεωρούμε το δικαίωμα στην εργασία αδιαπραγμάτευτο. Στο δικό μας σύστημα αξιών η κοινωνικά ωφέλιμη εργασία είναι η κύρια πηγή εισοδήματος και βεβαίως διαδικασία κοινωνικοποίησης της προσωπικότητας. Για τις γυναίκες, επίσης, θεμέλιο της οικονομικής τους ανεξαρτησίας, που με τη σειρά της αποτελεί προϋπόθεση του αυτοπροσδιορισμού τους ως κοινωνικό φύλο.

Η κρίση απασχόλησης που βιώνουμε επί των ημερών μας και η οποία εκδηλώνεται με την υψηλή ανεργία, την ευελιξία και τις άτυπες μορφές απασχόλησης – είναι κάτι με το οποίο δεν μπορούμε να συμφιλιωθούμε.

Εμείς υποστηρίζουμε την πλήρη απασχόληση για όλους και όλες, με την οποία δεν συμφιλιώνεται το νεοφιλελεύθερο μοντέλο ανάπτυξης, που στηρίζεται στο υπερκέρδος.

Απαιτείται λοιπόν ένα άλλο πρότυπο βιώσιμης ανάπτυξης, που θα στοχεύει στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης και θα μειώνει τις περιφερειακές και κοινωνικές ανισότητες.

Είμαστε πεπεισμένοι-ες ότι με το σημερινό νεοφιλελεύθερο δρόμο δεν μπορούμε να οδηγηθούμε στο στόχο της Λισσαβόνας - 60% ποσοστό γυναικείας απασχόλησης το 2010 - στο βαθμό που ο νεοφιλελευθερισμός αφήνει τα πάντα στον αυτόματο πιλότο των αγορών και εστιάζει το ενδιαφέρον στο υπερκέρδος των επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, μία στρατηγική για την απασχόληση οφείλει να ξεκινήσει από την καταπολέμηση του ίδιου του νεοφιλελευθερισμού και την απαξίωση της οικονομικής στρατηγικής του.

Κατά δεύτερο λόγο, πρέπει αμέσως να προωθηθεί η εφαρμογή του 35ωρου, στην κατεύθυνση της μείωσης και ανακατανομής του συνολικού όγκου εργασίας ανάμεσα σε όσους έχουν και σε όσους δεν έχουν, καθώς και ανάμεσα στα φύλα.

Τρίτον, λήψη μέτρων για τη συμφιλίωση οικογενειακών και εργασιακών υποχρεώσεων του ζευγαριού. Αναβάθμιση και επέκταση της υποδομής για τη φύλαξη και διαπαιδαγώγηση των παιδιών, όπως παιδικοί σταθμοί.

Τέταρτον, πολιτικές μόρφωσης, ειδίκευσης και επανειδίκευσης των γυναικών – δια βίου μόρφωσης.

Οι πολιτικές αυτές έχουν τη σημασία τους, διότι βελτιώνουν τα προσόντα των γυναικών, ωστόσο για να είναι αποτελεσματικές πρέπει να λειτουργούν σε ένα τέτοιο κοινωνικοοικονομικό πλαίσιο, που θα γεννά και θα δημιουργεί θέσεις απασχόλησης.

Πέμπτον, δεν θα ήταν υπερβολικό να υιοθετηθεί το μέτρο της «προτίμησης» σε κλάδους και υπηρεσίες που ανδροκρατούνται. Δηλ. όταν διαγωνίζονται ένας άνδρας και μία γυναίκα για μία θέση και έχουν τα ίδια προσόντα να προτιμάται η γυναίκα.

Είμαστε εναντίον της καταχρηστικής διεύρυνσης των άτυπων μορφών απασχόλησης (σύμβαση ορισμένου χρόνου – έργου) και της γενίκευσης της μερικής απασχόλησης, σε θέσεις μάλιστα πάγιων και διαρκών αναγκών.

Η μερική απασχόληση στο βαθμό που χρησιμοποιείται με φειδώ, υπαγορευμένη από τη φύση και τις συνθήκες της εργασίας, οφείλει να εξασφαλίζει τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και να μεταβάλλεται σε τυπική.

Η γονική άδεια πρέπει να περιλαμβάνει την πλήρη αμοιβή και ασφάλιση του γονέα που κάνει χρήση της.

Χρειάζεται αναμόρφωση του νομικού πλαισίου και ευνοϊκό κοινωνικό κλίμα, προκειμένου να εφαρμόζεται.

Στο γενικό κλίμα της απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων και της συρρίκνωσης των δικαιωμάτων των εργαζομένων η εφαρμογή της ρύθμισης θα συναντούσε δυσκολίες.

Υποστηρίζουμε, ότι στην ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη η απασχόληση πρέπει να αποτελεί συντρέχουσα αρμοδιότητα και να μην εξαντλείται σε υποστηρικτικές δράσεις.

3. Βία κατά των γυναικών.

Η βία είναι εκδήλωση των ιστορικά ανισότιμων σχέσεων εξουσίας ανάμεσα στα φύλα, μοχλός κοινωνικού ελέγχου των γυναικών. Άρα είναι ένα δομικό κοινωνικό φαινόμενο, πολύμορφο και πολυσύνθετο. Συμφωνούμε εκ προοιμίου με την ανάγκη βελτίωσης του νομοθετικού πλαισίου και κάλυψης των κενών.

Οποσδήποτε υπάρχει ανάγκη για ένα σύγχρονο νομοθετικό πλαίσιο αναφορικά με την ενδοοικογενειακή βία, η διεθνής αναγνώριση της οποίας, ως φαινόμενο, είναι σχετικά πρόσφατη και οφείλεται στην πρωτοπόρα δράση των φεμινιστικών οργανώσεων.

Υποστηρίζουμε, επίσης, την υιοθέτηση διεθνούς σύμβασης του ΟΗΕ κατά της βίας εις βάρος των γυναικών, που να έχει νομικά δεσμευτική ισχύ. Σήμερα, σε επίπεδο ΟΗΕ, υπάρχει η Διακήρυξη «Κατά της βίας κατά των γυναικών», κείμενο μη δεσμευτικό νομικά. Επίσης, υποστηρίζουμε τη συμπερίληψη σχετικής διάταξης στην ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη.

Οι πολιτικές αντιμετώπισης της βίας κατά των γυναικών πρέπει να περιλαμβάνουν καμπάνιες ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης και σειρά εξειδικευμένων κέντρων, ασύλων, καταφυγίων για την περίθαλψη των θυμάτων και αναμόρφωση των δραστών.

Όσον αφορά το άλλο μεγάλο θέμα της εμπορίας των γυναικών για λόγους σεξουαλικής εκμετάλλευσης απαιτείται ενεργοποίηση του σχετικά πρόσφατου νόμου και δημιουργία υποδομών για την επίδειξη αρωγής στα θύματα.

Οι νόμοι δεν είναι δυνατόν να ψηφίζονται και να μένουν στα χαρτιά, ελλείψει διάθεσης πόρων και υποδομών.

Προσβλέπουμε σε ένα εθνικό πρόγραμμα δράσης, που θα στηρίζεται στη συνεργασία κράτους, τοπικής αυτοδιοίκησης και πραγματικά Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων ή άλλων ενώσεων αυτοοργάνωσης πολιτών.

Προσβλέπουμε και στη δημιουργία κατάλληλου κοινωνικού κλίματος, με τη διδασκαλία του μαθήματος της ισότητας των φύλων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στις βαθμίδες του εκπαιδευτικού συστήματος.

Υποστηρίζουμε ότι θα έπρεπε να συμπεριληφθεί σχετική διάταξη στην ευρωπαϊκή συνταγματική συνθήκη.